

Tema 5

L'alegria:

la clau de la felicitat

CANT

La Fe que ens mou a viure amb maduresa
com una espiga amb delit de granar
vol donar al món el goig i la certesa
que és font d'alegria el creure i l'estimar.
I aquesta alegria ningú no ens la prendrà!

PREGÀRIA

Senyor, font de l'alegria veritable

Senyor, Vós ens heu creat per viure en l'alegria, una alegria que no
depèn de les coses materials,
sinó de la certesa que ens estimeu infinitament.

Una alegria que neix de l'amor

Que la nostra alegria no sigui només momentània,
sinó aquella que s'arrela en la fe i en la confiança en Vós.
Doneu-nos un cor agraït, capaç de trobar goig en les petites coses.

Compartim l'alegria amb el món

Que l'alegria que rebem de Vós es reflecteixi en el nostre rostre,
en les nostres paraules, en els nostres gestos d'amor i servei.
Feu que siguem testimonis vius de l'alegria de l'*Evangelí*. Amén.

Al gener l'any nou somriu,
Vida Creixent avança i viu
amb alegria i gratitud
seguint el camí amb plenitud.

Tres màximes sobre l'alegria

«Alegreu-vos amb els qui estan alegres; ploreu amb els qui ploren».

(Romans 12, 15)

«L'alegria quan més se'n dona, més en queda».

(Emerson)

«L'alegria ha estat anomenada el bon temps del cor».

(Sant Joan XXIII)

«És font d'alegria el creure i l'estimar»

(de l'himne de Vida Creixent)

Introducció

L'himne de Vida Creixent ens ofereix un marc de referència de virtuts que ens ajuden a modelar la identitat i el compromís dels seus membres. Aquestes virtuts no es queden en el terreny de les meres paraules, sinó que han de traduir-se en maneres de ser i d'actuar, en una autèntica forma de viure la nostra fe.

Analitzarem, doncs, aquestes virtuts que l'himne ens proposa, per tal d'assumir-les i fer-les presents en el nostre camí de discipulat i missió com a membres de Vida Creixent. Mirem avui la virtut de l'alegria.

1. Fonts i bassals de l'alegria

Hi ha una dita castellana que diu: *«Sale el sol, sopla el viento, los charcos se secan, pero la fuente permanece»*.

En la nostra vida es presenten fonts i bassals en el camí. Coneixem dos tipus d'alegria. Una té per origen les circumstàncies que ens envolten, i ens proporciona petites i passatgeres alegries: sentir-nos amb bona salut, gaudir d'un bon dinar o d'un bon sopar, la visita d'una persona estimada, el guany d'una rifa, veure guanyar el nostre equip de futbol, l'alegria pel regal d'una joia, però són poc o gens estables. Són de baixa intensitat, en relació amb la necessitat que Déu ha posat en el nostre cor, i no solen durar. Són molt bones aquestes alegries de la vida, però són insuficients.

Hi ha un altre tipus d'alegria menys estrident, però més profunda i duradora. Està edificada sobre la roca i és capaç de suportar huracans i tempestes, pedra i neu. Està guardada pel nostre Pare Déu. És aquella que desitjava Sant Pau als gentils i als jueus conversos en la fe en Crist, sovint enmig de no poques tribulacions: «estigueu sempre contents», els recomanava amb certa insistència a les comunitats primeres. L'alegria de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Crist. Qui es deixa salvar per Crist és alliberat del pecat, de la tristesa del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesús neix i reneix l'alegria. Ell és la font inesgotable, perquè dona sentit, direcció i vida a la nostra vida.

2. L'alegria és la respiració del cristià

El papa Francesc explicava en una audiència del 28 de maig de 2018, què era l'alegria, referint-se a aquesta alegria «que Sant pau ens demana que visquem i que el jove ric no va poder tenir perquè era presoner d'altres interessos». El Papa definia «l'alegria cristiana» com «la respiració del cristià». Perquè «un cristià que no és alegre en el cor —va afirmar— no és un bon cristià». L'alegria, per tant, va afirmar el Pontífex, «és la respiració, el mode d'expressar-se del cristià». Amb tot, va fer notar que l'alegria «no és una cosa que es compra o jo la faig amb l'esforç: no, és un fruit de l'Esperit Sant». Perquè, va recordar, qui causa «l'alegria en el cor és l'Esperit Sant». Aprofundint en això, va advertir el Papa que «si nosaltres oblidem el que va fer el Senyor per nosaltres, donar la vida, regenerar-nos —és forta la paraula, “regenerar-nos”, una nova creació com diu la

litúrgia— i si nosaltres no mirem el que ens espera, la trobada amb Jesucrist, si no tenim memòria, no tenim esperança, no podem tenir alegria». Tal vegada «sí que tindrem somriures, sí, però l'alegria no». En tot, en els bons moments i els dolents ens acompanya saber què ha fet Jesús per nosaltres i, per tant, intentem viure amb conseqüència.

3. Una alegria a prova de foc

Si mirem el nostre món, bo, creat per Déu, però afectat per les conseqüències del pecat original, veiem una cultura no alegre, una cultura on s'inventen moltes coses per a divertir-se, per a passar-ho bé; ens ofereixen pertot arreu «trossets de *dolce vita*». Amb tot, això no és l'alegria, perquè l'alegria no és una cosa que es compra en el mercat: és un do de l'Esperit, com deia en la seva catequesi el papa Francesc.

En aquesta catequesi, el papa Francesc ens invitava després a mirar dins nostre i preguntar-nos: Com és el nostre cor? És pacífic, és joïós, està en pau? Sembla que la resposta l'encamina a trobar-la en els moments de torbament. Abans de respondre es tornava a preguntar el papa: «en el moment del torbament, en el moment de la prova, el meu cor és un cor inquiet en sentit negatiu, amb una inquietud que no és bona que no em fa bé i em fa caure en dependències a coses, persones o addiccions?». Certament, caminar en aquesta direcció, omple un instant, però insatisfà més tard; no omple, et deixa buit.

Per tant, hi ha, una inquietud dolenta que és la de buscar seguretats arreu, com «el jove de l'Evangeli tenia por que si hagués deixat les riqueses, no hauria estat feliç». Per això, l'alegria, la consolació són «la nostra respiració de cristians». I així, suggeria el papa Francesc, «demandar a l'Esperit Sant que ens doni sempre aquesta pau interior, aquesta alegria que neix del record de la nostra salvació, de la nostra regeneració i de l'esperança d'allò que ens espera». Perquè «solament així es pot dir “soc cristià”». De fet, comentava, no es pot ser «un cristià fosc, trist, com aquest jove que davant la invitació de Jesús a seguir-lo va enfosquir el rostre, amb un posat trist». Certament, deia el papa, «no era cristià: volia estar prop de Jesús però va triar la seguretat pròpia i no aquella que dona Jesús».

Per tant, convé que demanem sempre a l'Esperit Sant que ens doni alegria, que ens doni consolació, almenys en el primer grau: "la pau". Tenir pau de saber-nos estimats per Déu, esperats sempre per Ell. Tenim pau perquè sabem que ha fet el Senyor a la creu per nosaltres i a l'esperança que estem cridats. Quan arriben les tribulacions, no mirem les coses, mirem el Senyor, qui fa que enmig de les petites creus de cada dia, Ell sigui la nostra font d'alegria, font que ens porta a viure despresos de nosaltres mateixos, atents als altres, i alegres de sentir-nos estimats per Déu.

Ens cal, doncs, memòria per recordar el que el Senyor ha fet per sostenir la nostra vida i la nostra alegria quan arriba la nit del dolor. L'alegria és una virtut i una actitud cristiana. Aquesta alegria no pot quedar tancada dins de nosaltres, ha de ser expansiva. Hem de deixar alegria en el cor dels altres fent petits favors. Cuidar el somriure; el somriure sempre captiva i ajuda a trencar el gel en les relacions humanes. Necessitem cares somrients entre els cristians. Els altres han de trobar motius d'alegria en nosaltres i en la nostra comunitat parroquial. Hem de mirar de ser llum i no creu allí on som.

Resum i preguntes per al grup

Trencant el gel: Mireu les màximes del tema i digueu amb quina frase us heu sentit més identificats quan es parla d'alegria. Per què?

1. Fonts i bassals de l'alegria

- **Resum:** Hi ha dos tipus d'alegria: les passatgeres i circumstancials, i l'alegria profunda i estable fundada en Crist, font inesgotable de goig.

► **Pregunta:** Podríeu explicar algun moment de la vostra vida que va deixar una alegria fonda un fet que vau viure?

2. L'alegria és la respiració del cristià

-**Resum:** L'alegria és la respiració del cristià, segons les explicacions del papa Francesc. És un do de l'Esperit Sant que no es pot comprar, sinó que neix del record de la salvació i l'esperança en Crist. L'alegria cristiana es torna prova de foc quan es manté en els moments de tribulació. Demanar a l'Esperit Sant la pau i l'alegria que neixen de la consciència de l'amor de Déu.

➤ **Pregunta:** Li heu demanat a l'Esperit Sant que sigui la font de vostra alegria fins i tot en els moments més complicats? (A partir d'ara ho podeu fer).

3. Una alegria a prova de foc

-Resum: L'alegria cristiana ha de ser expansiva, transmetent-la als altres a través de petits gestos, com mantenint un somriure acollidor. Els cristians hem de ser llum i no creu per al món.

➤ **Pregunta:** La confiança i la fe en Déu és font d'alegria en la vostra vida?

Oració final

Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.